

Trencar el silenci

Andreu Sotorra

Michael Morpurgo. «Que bé que ens ho hem passat! (Didn't We Have a Lovely Time!)». Traducció de l'anglès de Yannick Garcia. Il·lustracions de Quentin Blake. Pàgs. 36. Col·lecció Joves Lectors. Editorial Bambú - Casals. Barcelona, 2017. A partir de 8 anys.

Un dels fenòmens d'aquesta primera quinzena del segle XXI ha estat la proliferació de les anomenades «cases rurals» i l'augment del turisme familiar en aquest sector de muntanya que han consolidat en clau neorural la nostàlgia a la recerca de l'origen dels

progenitors i avantpassats de la majoria d'urbanites de la generació actual.

Moltes d'aquestes cases rurals, sense potser proposar-s'ho, han fet també un paper pedagògic donant a conèixer el bestiar que hi tenen i descobrint als més petits que abans de la gallina hi ha l'ou... malgrat que ningú no hagi aclarit encara si primer és l'ou o la gallina, però sí que deixant molt clar que les vitrines i els frigorífics dels súpers i les parades dels mercats són fruit d'un procés anterior d'equilibri ecològic.

Abans d'aquesta florida de cases rurals, però, el moviment postseixantista del segle passat va desembocar en la recuperació o creació de granges familiars. Una d'aquestes iniciatives va ser la de l'escriptor Michael Morpurgo (Saint Albans, Hertfordshire, Regne Unit, 1943), que juntament amb la seva esposa Clare Lane, filla del fundador de Penguin Books, el 1976, van crear unes granges per a infants a Devon —a sis hores de Londres— per on passen, quaranta anys després, més de 3.000 nois i noies i el seu professorat.

D'aquesta experiència, Michael Morpurgo —autor de la novel·la «War Horse», escrita el 1982 i portada a la televisió el 2011 per Steven Spielberg—, ha escrit recentment el relat «Que bé que ens ho hem passat!» que, contràriament del que es podria pensar, no és un text d'autobombo de les seves pròpies granges sinó una petita història que barreja el trauma d'un infant vietnamita refugiat a Londres que no parla però que és capaç de comunicar-se en veu alta amb una de les eugues de la granja per descobrir també que sempre arriba el moment de trencar el silenci.

El relat és breu, però intens. I en aquest cas té un afegit que el fa encara més suggerent perquè hi ha posat imatges el veterà il·lustrador Quentin Blake (Londres, 1932), el dibuixant inseparable de molts dels contes i relats del desaparegut Roald Dahl. Quentin Blake aporta en aquest relat un to acolorit amb uns dibuixos que, observats amb lupa, mostren el Quentin Blake més pur, capaç de fer emergir en aiguades tot d'imatges plenes de vida i sensibilitat, només amb lleugeres pinzellades de miniratlles, que semblen esquitxades, deixades a l'atzar, ja sigui sobre les galtes d'un dels personatges o sobre el tapís d'una cadira de braços o en les tanques d'un galliner. El llibre és una petita peça per a lectors sense fronteres.

© Quentin Blake / *Que bé que ens ho hem passat!* / Bambú-Casals, 2017

Enllaços d'interès

(per visionar-los, cal descarregar abans el PDF de la crítica)

Vídeo promocional de les tres Farms for City Children (Granges per a infants urbans) actuals, creades per Michael Morpurgo i la seva esposa Clare Lane, inicialment el 1976 a Nethercoot House (Devon), espai ambiental del relat *Que bé que ens ho hem passat!*, il·lustrat per Quentin Blake.

<https://youtu.be/lscHzOc9P1s>
